

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSn Tomasz Przesławski (przewodniczący)

SSN Ryszard Witkowski (sprawozdawca)

Ławnik Zofia Rynkiewicz

Protokolant Katarzyna Wojnicka

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w dniu 19 marca 2019 r. odwołania **A. S.** – prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 9 sierpnia 2018 r. od postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnym z dnia 26 lipca 2018 r., sygn. akt PK I SD [...], w przedmiocie obniżenia wynagrodzenia należnego prokuratorowi A. S., zawieszonemu w czynnościach służbowych do dnia 17 lipca 2019 r.,

postanowił:

I. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuraturze Generalnym z dnia 26 lipca 2018 r., sygn. akt PK I SD [...].

II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 17 lipca 2018 r. sygn. PO V WOS [...] zawiesił w czynnościach służbowych A. S. - prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. do dnia 17 stycznia 2019 r. za uchybienie godności urzędu prokuratorskiego polegające na kierowaniu w dniu 17 lipca 2018 r. w miejscowości Ł. samochodem osobowym marki V., znajdując się w stanie nietrzeźwości - 1,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, co wyczerpuje

znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym postanowieniem z dnia 26 lipca 2018 r. o sygn. PK I SD [...] – po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Okręgowego w Z. – na podstawie art. 152 § 1 ustawy z dnia 28.01.2016. - Prawo o prokuraturze (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r., poz. 1767 z późniejszymi zmianami), obniżył prokuratorowi A. S. wynagrodzenie do wysokości 50% na czas trwania zawieszenia w czynnościach służbowych, aktualnie przedłużonego do dnia 17 lipca 2019 r.

Powyższe postanowienie zostało doręczone A. S. w dniu 31 lipca 2018 r., na które - w dniu 9 sierpnia 2018 r. - wniósł odwołanie. Składając środek odwoławczy w terminie A. S. zarzucił: obrazę przepisów postępowania - art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i art. 410 k.p.k., mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez dokonanie ustaleń faktycznych opartych na okolicznościach przemawiających na jego niekorzyść z pominięciem okoliczności przeciwnych, rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na jego niekorzyść bez przeprowadzenia wszystkich dowodów podlegających swobodnej ocenie i stanowiących całokształt okoliczności, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia nie do końca prawdziwego stanu faktycznego i wyciągnięcia wadliwych wniosków, dających możliwość obniżenia mu wynagrodzenia. W szczególności podniósł, iż wydane przez Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w dniu 26 lipca 2018 r. postanowienie o obniżeniu do 50% wynagrodzenia zapadło w sytuacji, gdy w terminie podejmowania tej decyzji nie był prawomocnie zawieszony w czynnościach służbowych, gdyż jeszcze nie rozpoznano jego odwołania, a więc bez zbadania zasadności jego wydania, co wskazuje na automatyzm w wydawaniu tego rodzaju decyzji. W tej sytuacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 152 § 1 ustawy z dnia 28.01.2016. - Prawo o prokuraturze (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r., poz. 1767 z późniejszymi zmianami) w przypadku gdy

prokurator został zawieszony w czynnościach, sąd dyscyplinarny na wniosek przełożonego dyscyplinarnego może obniżyć do 50 % wysokość wynagrodzenia prokuratora na czas trwania zawieszenia.

Zgodnie z treścią art. 171 pkt. 1 ustawy z dnia 28.01.2016. Prawo o prokuraturze (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r., poz. 1767 z późniejszymi zmianami), w sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego. Zatem do postanowień wydanych w toku postępowania dyscyplinarnego zastosowanie ma reguła wyrażona w treści art. 462 k.p.k., zgodnie z którą jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, zażalenie nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego postanowienia. Takiego zastrzeżenia nie wprowadza art. 150, ani art., 152 ustawy z dnia 28.01.2016. - Prawo o prokuraturze (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r., poz. 1767 z późniejszymi zmianami). Zatem do obniżenia wysokości wynagrodzenia nie jest wymagane uprawnienie się postanowienie o zawieszeniu prokuratora w czynnościach.

W realiach niniejszej sprawy, uwzględniając podnoszone przez skarżącego zarzuty dla oceny prawidłowości decyzji należało ustalić, czy zaskarżone postanowienie o obniżeniu wysokości wynagrodzenia wydane zostało po wydaniu postanowienia o zawieszeniu w czynnościach i na czas tego zawieszenia, i takie ustalenie przez Sąd zostało poczynione, bowiem postanowienie o obniżeniu wysokości wynagrodzenia wydane zostało w dniu 26 lipca 2016 r., a więc po dniu 17 lipca 2018 r., kiedy to zostało wydane postanowienie o zawieszeniu w czynnościach służbowych prokuratora A. S. i na czas trwania tego zawieszenia – określonego wówczas do dnia 17 stycznia 2019 r., i które to postanowienie o zawieszeniu w czynnościach do dnia dzisiejszego nie zostało uchylone.

Podstawę wskazanego postanowienia o zawieszeniu w czynnościach służbowych, a następnie sformułowanego wniosku o obniżenie wynagrodzenia prokuratorowi A. S. stanowiły tożsame materiały Prokuratury Rejonowej w K., zgromadzone w trybie art. 308 k.p.k. W postępowaniu tym ustalono, iż w dniu 17 lipca 2018 r. Komenda Powiatowa Policji w K. została telefonicznie powiadomiona przez ustalonego mężczyznę o podejrzeniu kierowania

samochodem osobowym przez nietrzeźwego kierującego w miejscowości Ł.. Po przybyciu na miejsce funkcjonariuszy Policji, mężczyzna poinformował ich, że zauważył jadący przed nim pojazd, którego kierowca wykonywał na jezdni manewry mogące wskazywać na to, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości, po czym zjechał na boczną drogę i zatrzymał pojazd. Mężczyzna wskazał funkcjonariuszom Policji miejsce zatrzymania pojazdu marki V. o nr. rej. [...]. W pojeździe, na miejscu kierowcy spał mężczyzna, którym okazał się A. S. - prokurator Prokuratury Rejonowej w K.. Został on poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wskazało kolejno 1,42 mg/l, 1,30 mg/l, 1,26 mg/l i 1,33 mg/l. Na tej podstawie ustalono, że A. S. - prokurator Prokuratury Rejonowej w K. - kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, uchybiając w sposób rażący godności sprawowanego urzędu. Stosownie bowiem do art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1260) zabronione jest kierowanie pojazdem osobie znajdującej się w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu. Stosownie zaś do art. 96 § 2 oraz 92 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze – prokurator zarówno na służbie, jak i poza nią, obowiązany jest strzec powagi sprawowanego urzędu i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności wykonywanego zawodu.

Powyższe wskazuje iż kwestionowane postanowienie o obniżeniu wynagrodzenia było formalnie i merytorycznie prawidłowe, albowiem poprzedzone wydaniem postanowienia o zawieszeniu wymienionego w czynnościach służbowych, a nadto oparte o całokształt zgromadzonego w tym czasie materiału dowodowego w postaci przekazu pozyskanego od osobowych źródeł dowodowych o przebiegu zdarzenia, inicjującego działania funkcjonariuszy policji, które doprowadziły do zatrzymania obwinionego prokuratora oraz dokumentów - protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym ALCO-SENSOR i ALCOMETR z dnia 17 lipca 2018 r. o godz. 12:31 i 12:48, 13:05, 13:09, 13:45 i 14:15 oraz protokołu pobrania krwi obwinionego – o godz. 14:15, których rzetelności obwiniony nie kwestionował.

W związku z jego wydaniem nie zostały zatem naruszone wskazane w środku odwoławczym przepisy postępowania, w tym zwłaszcza dotyczące domniemania niewinności i zakazu rozstrzygania wątpliwości na niekorzyść. Sąd meriti właściwie ocenił dostępny materiał dowodowy, zgodnie z wskazaniami wiedzy, doświadczeniem życiowym oraz zasadami logicznego rozumowania, prawidłowo przy tym kwestionując wyjaśnienia obwinionego, zmierzające od uniknięcia odpowiedzialności, jako stojące w opozycji do poczynionych ustaleń. Stopień uprawdopodobnienia zaistnienia przedmiotowego zdarzenia, stanowiącego podstawę reakcji służbowej ze strony przełożonego, a następnie Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym był - w świetle zgromadzonego materiału dowodowego - wystarczający dla podjęcia przedmiotowych decyzji, w tym również o obniżeniu skarżącemu wynagrodzenia, które w związku z tym uznać należy za zasadne i słuszne. Przekonują o tym okoliczności popełnienia przedmiotowego czynu, w tym jego charakter i waga, które w pełni uzasadniają nie tylko decyzję o zawieszeniu w czynnościach służbowych prokuratora, ale również immanentnie z nim związanego równoczesnego ograniczenia uposażenia, mającego za zadanie realne zwiększenie dolegliwości zastosowanego środka dyscyplinarnego. Represyjność obniżenia wynagrodzenia, wzmacniając funkcję zabezpieczającą i wychowawczą zawieszenia, ma bowiem wzbudzić refleksję nad nieodpowiedzialnym zachowaniem obwinionego poprzez ekonomiczne oddziaływanie i skłonić go do przestrzegania porządku prawnego.

Nadmienić należy w tym miejscu, iż trafność kwestionowanego rozstrzygnięcia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym, znajduje aktualnie pełne potwierdzenie w ustaleniach poczynionych w toku postępowania karnego prowadzonego w Wydziale Spraw Wewnętrznych Prokuratury Krajowej o sygn. PK XIV Ds. [...], w przedmiocie odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. oraz postępowania dyscyplinarnego prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego o sygn. RP III RD [...], w przedmiocie odpowiedzialności dyscyplinarnej za popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 166 ustawy Prawo o prokuraturze.